

UDK 811.163.6'282

Mihaela Koletnik

Filozofska fakulteta v Mariboru

PREKMURSKA GORIČKA LONČARSKA TERMINOLOGIJA

Razprava o lončarskem strokovnem besedu v prekmurskem goričkem podnarečju prinaša številne lončarske izraze, ki so danes še živi v Pečarovcih na Goričkem. Večinoma so enobesedni in slovanskega izvora, med termini, prevzetimi iz tujih jezikovnih sistemov, pa je največ germanizmov in romanizmov, ki so se v prekmurščino razširili z nemškim posredovanjem.

The study of the pottery terminology in the Prekmurje Goričko subdialect compiled numerous pottery technical terms that are presently alive in Pečarovci in Goričko. The majority of the terms are one-word and Slavic by origin. Most terms borrowed from other languages are Germanic and Romance, introduced into the Prekmurje dialect through German.

Ključne besede: lončarstvo, strokovno izrazje, stični jeziki

Key words: pottery, terminology, contact languages

0 V prispevku bo predstavljena prekmurska gorička lončarska terminologija. Ta je dediščina večstotletne prekmurske lončarske tradicije, o čemer pričajo arheološke najdbe z roko in lončarskim vretenom izdelane keramike na Madžarskem ob Krki in potoku Züric okoli Središča in Veleméra ob slovensko-madžarski meji ter krajevna imena Gerencsér (madž. *gerencsér* 'lončar') in Korong (madž. *korong* 'disk, kolut, krog') (Novak 1951: 11). Razvoj lončarstva v Prekmurju so pogojevala bogata ležišča primerne gline in velike potrebe po glinasti posodi. Zaradi industrijskega razvoja in spremenjene stanovanjske kulture, neugodne davčne politike, dnevnih in tedenskih migracij v sosednjo Avstrijo ter razvijajoče se naftne industrije, ki je mnogim nudila boljšo zaposlitev in večji zaslužek, se je število lončarjev v Prekmurju nenehno zmanjševalo: pred 2. sv. vojno jih je bilo še 80, po vojni se je njihovo število prepolovilo, leta 1968 jih je delovalo še 21 (Bras 1996: 171). Danes se s to tradicionalno obrtjo v Prekmurju ukvarjajo le še tri družine: ena v Filovcih in dve v Pečarovcih na Goričkem. Ti nadaljujeta tradicijo goričkih lončarjev; le-ti se po značilnem loščenju in krašenju izdelkov ločijo od filovskih.

V jeziku opazna posledica opuščanja lončarjenja je zamiranje starega poimenovalnega besedja, povezanega z lončarsko dejavnostjo – danes ga dobro pozna le še najstarejša generacija lončarjev. Z njegovim popisom želimo preprečiti, da bi potonilo v pozabovo, in ga na ta način ohraniti kot pomemben del slovenske kulturne dediščine.

1 Pečarovski govor se uvršča v prekmursko goričko podnarečje panonske narečne skupine. Izgubilo se je pomensko razlikovanje med visokimi in nizkimi tonemi, ohraneno pa je kolikostno nasprotje med dolgimi eno- ali dvoglasniki kot nasledniki stalno dolgih in kratkih samoglasnik kot nasledniki staro- in novoakutiranih samoglasnikov v nezadnjih in zadnjih ali edinih besednih zlogih. Naglas je možen na katerem koli zlogu besede. Naglasno mesto v besedi je podobno kot v izhodiščnem sistemu, razlike pa so

naslednje: (a) naglašeni so *e*, *o* in *ə* pred nekdaj kratkimi zadnjimi naglašenimi zlogi: ‘žena, ‘koſa, ‘megla; (b) po terciarnem premiku so v posameznih primerih naglašeni samoglasniki v odprtih zlogih: ‘vüxa; (c) naglašeni so samoglasniki (tudi v predponah in predlogih) po umiku naglasa s kratkega zaprtega zloga: ‘boğat, ‘nápnen, p’rinas, ‘poznan, ‘otpren, ‘záčnen. V sedanjiški glagolski spregatvi naglasnega vzorca tipa *nesem in berem* ter v im. ed. srednjega spola je ohranjeno končniško naglaševanje: *ne'se:n, be're:n, zo've:n, koren'je:, pošten'je:*.¹

Sistem dolgih samoglasnikov sestavlja: *i:/i:j, ü:/ü:j, u:/u:u, e:, o:, e:i, o:u, a:, r:*,² sistem kratkih: *i, ü, u, e, (ö), o, e, å, r*, nenaglašeni samoglasniki pa so: *i:, u, e, o, a* in *r*.

Izvor: *i:/i:j ← ī (k'ri:š, 'pi:šen; t'ri:j), ü:/ü:j ← û ('dü:ša, 'lü:plen; 'lü:íknja), u: ← ū ('gu:čati; 'žu:úta), e: ← ē, ê, ã (lē:t; 'ze:be; 've:s), o: ← v prevzetih besedah (š'po:rxt), e:i ← ē (m'le:íko, 'se:íkan), ðo:u ← o, ð ('mo:ust; ob'ro:úč), a: ← â (d'va:, t'ra:va), r: ← ð (zr:nje); i ← ī ('lipa, f'tic), ü ← ú ('küra, 'küp), u ← ū ('puna, 'vuna), e ← ē ('repa, 'sékatj, 'det), (ö) ← položajna različica ('vöter, 'vöra), o ← ò, ô, ö ('góba; 'gonin, k'rop; 'vôda), e ← é, è, ê, ã (s'reca, 'zet; 'melen, k'met; 'meša, 'deš; 'zemla; 'megla), å ← á ('måti, b'rát), r ← ð (gréca, 'xøbet).*

Nenaglašeni *i* (ki je tudi iz nenaglašenega *u* in jata) se izgovarja manj napeto, nekoliko niže od naglašenega *i*.

Soglasniki v pečarovskem govoru so: *p, b, t, d, d', k, g, f, s, z, š, ž, c, č (dž), j, v/u, m, n, nj, l, r*.

Posebnosti: končni *-m* se premenjuje z *-n*: ‘dëlan, k'rávan; v v položaju pred nezveznim nezvočnikom ter na koncu besede izgubi zven in se premenjuje s *f: f'sa:kšj*, ‘kr:f; končni *-l* se v nenaglašenem položaju izgovarja kot *-o*: ‘deło, ‘xodo; mehčani *n*’ je ohranjen: *n'jiva, 'ro:úmanje, mehčani l'* je otrdel: ‘dále, ope'lálj; zvočnik *j* se v položaju pred zadnjimi samoglasniki izgovarja kot *d'/dž*: za ‘d'a:rkj/za 'dža:rkj, ‘Džo:n-činof, v položaju pred sprednjimi samoglasniki pa kot *g*: ‘gélj 'jeli’, *pi'ge:š* ‘piješ’ ali *k* (v položaju za nezvenecim soglasnikom): *Gid'ri:čke, 'li:stke*. Skupina šč je ohranjena: *dvo'rišče, 'go:úšče*. Mehkonebni pripornek *x* je onemel: *g're:í* ‘greh’, ‘iža’hiža’, ‘ren’hren’, v položaju med samoglasnikoma ali na koncu besede v sklonskem morfemu pa se zanj govorji *j*: ‘müja’muha’, v ‘ižaj. Prim. še: *dn > gn: g'nes, 'za:jgnj; xc > šč: s'či:; kt > št: š'qo; mn > ml: 'gümbla, tl > kl: k'lå, k'låctj, tm > km: k'mica*.

Posebnosti v oblikoslovju so končnica *-i* v dajalniku in mestniku ednine samostalnikov moškega in srednjega spola, končnica *-ov* v orodniku ednine samostalnikov ženskega spola, podaljševanje osnove *z-ov* in končnica *-je* v imenovalniku množine pri samostalnikih moškega spola. Dvojina je trdno ohranjena pri vseh spolih. Pridevniška končnica *-i* ne izraža določnosti, ohranjeni sta trda (*m'la:doga*) in mehka (*f'sega*) sklanjatev ter dvojina na *-va* za moški in na *-vi* za ženski spol (*'le:ipiva; 'le:ipivi*). Sedanjiška spregatev glagolov je tematska, ohranjeno je osebilo *-va* za moški in *-ve* za ženski spol v 1. osebi dvojine. Pogosta je tvorba ponavljalnih glagolov s sedanjiško pripono *-je-* (*'le:ičen, ki:pü:vlen*).

¹ Ohranitev dolgega tematskega samoglasnika *-e* v sedanjiku kaže na zveze z zahodnoslovanskimi jeziki, posebno s slovaščino (Zorko 2003: 74).

² Dolgi ozki *e* lahko ima fonetično različico *e:i*, nastalo po diftongizaciji (*'pe:jč; p'lę:isati; 'de:in*).

2 Zbrano lončarsko strokovno besedje, v katerem se kažejo vse glasoslovne in oblikoslovne značilnosti prekmurskega goričkega podnarečja, je prikazano v obliki slovarskih člankov.³ Slovarski članek je sestavljen iz posameznih sestavin, ki si sledijo v določenem zaporedju. Geselska beseda v fonetično poknjženi obliki je zapisana krepko, sledi ločevalni znak □, za njim je fonetično zapisana iztočnica z ustreznimi slovničnimi kvalifikatorji, in sicer s končnico za R ed. ter krajsavo za spol pri samostalniku (*m*, *ž*, *s*), pridevniku sledita še obliki za ženski in srednji spol, glagolu, zapisanem v nedoločniški obliki, pa sedanjiška prvoosebna edninska oblika in oznaka za glagolski vid (*dov*, *nedov*). Pomenski razlagi med pošeavnicama za ločevalnim znamenjem ▪ sledi zgled iz transkribiranih besedil. Kadar ima leksem več pomenov, so ti znotraj slovarskega gesla ravrščeni pod zaporednimi številkami. Nekatera gesla vsebujejo tudi frazeološko gnezdo, označeno z znakom (•). Z enačajem (=) je označeno sinonimno poimenovanje, s kazalko (→), ki pomeni tudi *glej oz. primerjaj*, pa pomenska povezava med leksemoma. Pri terminu, prevzetem iz tujega jezikovnega sistema, je v oglatem oklepaju zapisano, od kod je prevzet; razлага izvora je iz Bezlakevega *Etimološkega slovarja slovenskega jezika* in/ali Snojevega *Slovenskega etimološkega slovarja*.

BAJDLA □ ‘ba:jdla -e ž /velika globoka lončena skleda z dvema ročajema za mesenje kvašenega testa, pranje zelenjave, pomivanje posode ter pripravo glazur in barv v lončarstvu/ ▪ ‘Ino ‘vi:diva ‘ba:jdlo, ‘to:u je bi:lo:u za še’la:to al ‘kāj ‘tākšoga pa za obli:jalo, za ob’le:iyati. [← domnevno morda bav. baidl, baidling] = **vajdlin** (1. pomen)

BAJSA □ ‘ba:jsa -e ž /najkvalitetnejša bela glina za barvanje oz. krašenje lončarskih izdelkov/ ▪ ‘Ba:jsa, ‘to:u je pa ‘ti:sta ‘be:ila ‘zemla. ‘Ti:sta pa ‘pa:, ‘tāk ‘kāk ‘en kao’lin je ‘bi:la, ‘kā si ‘te f’čāsj, na ‘me:jko se je ‘ba:rvalo ‘to:u. [← nem. weiss ‘bel’] → **kaolin**

BLANJA □ b’lānja -e ž **1.** /pod kotom nagnjen ploščat kos lesa na lončarskem vretenu, na katerem sedi lončari/ ▪ ‘To:u je ‘sigdar li:sē:no bi:lo:u, ‘kā si na ‘to:j b’lānji ‘gor ‘sēdo. = **stolec 2.** /raven ploščat kos lesa na lončarskem vretenu, na katerem je ilovica in potrebno orodje ter posodje/ ▪ Na ‘to:j b’lānji, ‘tū so pa b’le ‘gor ‘džāne, ‘tū je ‘te šp’re;jgla ‘gor ‘džāna, ‘leđer pa ‘filca f po:so:uđi. **3.** /prečka za oporo in naslon noge/ ▪ ‘Tū je pa ‘ena b’lānja, ‘kā g’dā si ‘bīšo, ‘sigdar z ‘eno no’go:u si ‘gor s’ta:u, ‘kā se ‘ne:i ‘nōtř po’tekno. [← rom., v sln. sprejeto morda prek istr. rom. ali furl.]

ČEBER □ ‘čeber -bra m /trebušast lonec z dvema ročajema in pokrovom za shranjevanje masti/ ▪ No, ‘to:u ‘vi:diva ‘en ‘čeber z d’vema p’ri:ličoma pa pokri’va:č ‘gorj, ‘kā je. ‘To:u smo ‘meli za ‘ma:st.

ČREPINJA □ č’re:ipnja -e ž /posoda za vodo na lončarskem vretenu/ ▪ ‘To:u je ‘ta:č’re:ipnja, ‘jā, ‘ti:sti ‘pisker, ‘kā je ‘te ‘tān ‘nōtř ‘mēu vo’do:u. = **pisker** (3. pomen); = **posoda** (2. pomen)

DELATI □ ‘deļlatj -an nedov. • **peški** /oblikovati glinasto posodo na lončarskem vretenu brez pomoči elektromotorja/ ▪ ‘To:u san ‘ges ‘zāčno ‘deļlatj ‘peški, z no’go:uf, z no’go:uf si ‘gono ‘ša:jbo.

³ Zaradi prostorskih omejitev pričajoči slovarček obsega 90 iztočnic od skupaj 300. Znotraj teh je izbranih 90 enobesednih in 34 več kot enobesednih lončarskih poimenovanj za gline, nje kakovost, kopanje in pripravo, lončarsko delavnico, orodja in priprave, lončarsko peč, oblikovanje posode, vrste posode, barvanje in žganje lončene posode ter prodajo.

DELAVNICA □ de'la:vnica -e ž /prostor, ločen od ostalih prostorov v hiši, v katerem se izdelujejo in običajno tudi sušijo lončarski izdelki/ ▪ ‘Dełalj smo ‘tū v de’la:vnici ‘ti:stoga ‘čāsa, ‘dā san ‘ge ‘se p’rišo, so ‘unj ‘meliž že de’la:vnico po’se:bej, ‘ne:ž f stano’va:nji, liki Oš’la:j pa ‘deło ‘nōtrj, ‘gi je s’pa:u.

DROT □ d’rot d’rōda m 1. /daljše tanjše kovinsko orodje za rezanje gline; žica/

▪ In ‘tē pa je ‘sigdar ‘mēu w de’la:vnici d’rot pa si je ‘rezo ‘tākše ‘tē:nke š’nite ‘doj. 2. /daljše tanjše kovinsko orodje za ločevanje posode od podlage; žica/ ▪ ‘To:u je d’rot, ‘kā se ‘doj v’re:iže po’so:uđa, ‘dā je ‘gotova. [← nem. Draht ‘žica’]

DVERI □ d’verj -i ž. mn. /odprtina za zlaganje posode v peč/ ▪ ‘Ene d’verj so, ‘ene d’verj so f’pe:ič. = **luknja** (2. pomen)

FILC □ ‘filc -a m tudi ‘filca -e ž /klobučevina kot pripomoček za glajenje posode od znotraj/ ▪ Ker ‘un je ‘tē od z’no:utra ‘ne:ž ‘bi:u g’lādeka, za’to:u ‘tū:dī ‘file, ‘kā je od z’no:utra g’lātko ‘deľo. ‘Filca je pa za g’lādiť, ‘to:u f’sigdar lon’ča:r drži: v ‘le:ivj ‘ro:ukj. [← nem. Filz ‘klobučevina’] → **leder**

GLAVA □ g’la:va -e ž /zgornja lesena plošča na lončarskem vretenu, na kateri se oblikujejo izdelki/ ▪ ‘To:u je g’la:va, smo ‘mi: ‘gu:čalj, ‘to:u je bi’lo:u li’se:no. = **mali potač**

GLAZURA □ gla’zu:ra -e ž /steklasta snov za prevleko, oblivanje lončarskih izdelkov/ ▪ Gla’zura, obli’jalo ‘mi: p’ra:vimo, ‘ne:ž je ‘le:žko pro’zora al pa ‘ba:rvna, ‘ne:ž. = **oblijalo**

GLINA □ g’lina -e ž /gnetljiva usedlina, ki se uporablja kot surovina zlasti v lončarstvu, kiparstvu in opekarstvu/ ▪ In ‘tāk ‘kā je ‘to:u p’rišlo ‘vū na po’vr:šje p’la:st ‘te:j g’line, ‘ilofke, ‘nindrik ‘mē:ter ‘osnideset do d’va: ‘mē:tra je ‘to:u ‘nindrik p’la:st ‘bi:la. = **ilovica**; = **ilovka**; = **zemlja**

GLOBATI □ g’lo:ubati -an nedov. • **vu** /votliti, globiti jamo, kjer se koplje ilovica/

▪ ‘Dā se je p’rišlo ‘to:u do g’line, je se pa, ‘kāk ‘mi: po do’ma:če p’ra:vimo, ‘vū g’lo:ubalo.

GOMOLJ □ go’mo:ul -a m 1. /večji kos obdelane gline, primeren za oblikovanje na vretenu/ ▪ ‘Ti:stj go’mo:ul ‘ilovice, ‘ne:ž, o’me:žene, prip’ra:vlene ‘kāk k’ruglo, ‘ne:ž, ‘ti:sto si ‘vrgo ‘gor na po’ta:č pa si ‘le:žko ‘zāčno ‘deļati. → **krugla**; → **kepa** 2. /kup stolčene, še neobdelane gline/ ▪ Go’mo:ul ‘ilovice, go’mo:ul, ‘ne:ž, se nap’ravo, ‘ne:ž, ‘te se pa ‘sr:pamj ‘to:u ‘tāk ‘dol na ‘te:žko ‘režalo. = **kolač**

GRABA □ g’rāba -e ž /v zemljo narejena vdolbina, kjer se koplje ilovica/ ▪ Po d’va:, tř’ge:j so bi’li: f ‘tq:j g’rāb̄i in z ‘mötikof se je ‘to:u ko’palo. [← stvnem. grabo, srvnem. grabe ‘jarek’]

GRUNT □ g’rūnt -a m /barva, pridobljena iz rjavkastorumene gline za barvanje in krašenje surovih lončarskih izdelkov; podbarva/ ▪ G’rūnt, ‘to:u je ‘zemla, ‘to:u je bi’lo:u ər’ja:vo, ‘etj je ‘gorj ci’lo:u, v ‘enon ‘mēstj smo ko’pali. Z vo’do:u z’mē:žaš pa raz’re:žčiš in na ‘te:j g’rūnt ‘vū ‘re:jžeš. ‘To:u na si’ro:u se po’ba:rva. [← srvnem. grunt ‘tla, zemlja, posestvo’, nem. Grund ‘tla, zemlja, temelj, osnova’].

ILOVICA □ ‘ilovica -e tudi ‘ilofce ž /gnetljiva snov, ki se uporablja kot surovina v lončarstvu/ ▪ ‘To:u je ‘ilovica, ‘mi: ne p’ra:vimo g’lina, ‘ne:ž, ‘mi: p’ra:vimo ‘ilovica. = **glina**; = **ilovka**; = **zemlja** • **fina** /čista, brez primesi/ ▪ Za ‘vrče za vo’do:u je ‘mogla ‘fina ‘ilovica ‘bitj, ker o’vāčj je, če je ‘pe:žek, ‘te bi ‘voda o’tekla. • **mastna** /mehka, lepljiva/ ▪ ‘Filofska ‘zemla je p’reveč, pre’go:usta, ‘māsna, ‘kā ne prenese:ž tempera’tu:re. ‘Qna je ‘rāda ‘po:učila. • **pesična** /z večjo vsebnostjo peska, porozna za vodo in zrak/ ▪ ‘Zāj, ‘kā pa jo bi’lo:u za pe’či:ž, ‘ti:sto se je pa ‘dełala ‘bole ‘pe:žična ‘ilovica, ker o’vāčj se je ‘to:u k’rūšlo. • **redka** /z večjo vsebnostjo peska, porozna za vodo in zrak/ ▪ ‘Jā, ‘to:u je ‘re:žitka ‘bole, ‘re:žitka ‘ilovica, ‘dā ‘pe:žek je ‘nōt.

ILOVKA □ ‘ilofka -e ž /gnetljiva snov, ki se uporablja kot surovina v lončarstvu/

- No, ‘tē si pa ‘zāčno ‘to:u ‘ilofko k’lāčitj z no’ga:mj. = **glina**; = **ilovica**; = **zemlja** • **laporna glina, bogata z laporjem**/ ▪ Ker če je ‘kākša ‘la:porna ‘ilofka, ‘tē f ‘pe:či razne’se: ‘to:u g’lino.

INAS □ ‘i:naš -a m /kdor se s praktičnim delom uči lončarske obrti/ ▪ ‘I:naš je ‘vájeneč in ‘to:u je, ‘i:naš je ‘prve t’ri: ‘le:ita. [← madž. inas ‘vájeneč’]

KAMEN □ ‘kámen -mna m /lončarsko orodje za mletje glazure, barve/ ▪ Obli’jalo smo pa s ‘kámnamj m’lej, ‘to:u je ‘bi:u, d’va: ‘kámna f’küp, ‘to:u je bi’lo:u ‘kák m’li:nskj ‘kámen. → **sijak**

KAMENEC □ ‘kámenec -nca m /ozek, zelo trden vrč za vino, enkrat žgan / ▪ ‘Kámenec, ‘to:u je pa ž’ga:no, ‘to:u je pa ž’ga:no na ‘kámen, ‘ká se ‘ilovica prež’ge:j na ‘gezaro s’to:u. ‘To:u so ‘negda ‘núcalj za pi’jáčo.

KAOLIN □ kao’li:n -a m /najčistejša bela porcelanska glina/ ▪ ‘Ba:jsa, ‘ti:sto je ‘be:jlo, ‘to:u je ‘tū:dj ‘le:jko kao’li:n, ‘ba:jsa je ‘ták ‘kák ‘en kao’li:n, ‘sámo ‘to:u se ‘kü:pi, kao’li:n ‘kü:piš f ‘te:j ‘bo:utaj, ‘ge ‘ma:jo ‘ba:rve. [← knj. sln. ← frc. kaolin, po kitajskem pogorju Kao-ling, kjer so ga najprej pridobivali] → **bajs**;

KEPA □ ‘kepa -e ž /manjši obdelan kos gline, primeren za oblikovanje na lončarskem vretenu/ ▪ ‘Dá že ‘ták lon’ča:r ‘ma: ‘ilofko k’re:dj, si prine’se: f ‘tákšij ‘kepaj, f k’ruglaj na ‘ša:jbo. = **krugla**

KLOP □ k’lo:up klo’pi:ž -e ž /podolgovata lesena priprava z nogami za gnetenje in valjanje gline/ ▪ ‘Tán si je ‘ilofko ‘gor ‘džáu na ‘to:u k’lo:up in je ‘zāčno ‘me:jsitj.

KOLA □ ‘ko:ula ‘ko:ul s. mn. /lesen kmečki voz za prevoz lončarskih izdelkov, ki ga vleče vprežna živina/ ▪ ‘To:u smo ‘meli ‘fa:jn ‘tákšij, na’va:den ‘vo:us je ‘bi:u, ‘ko:ula, in ‘to:u je ‘mēu že ‘ták, ‘tákše ‘ko:ula že k’re:dj ‘sigdar. In ‘to:u so se ‘en ‘de:n p’re:j ‘piskrj nak’la:dalj na ‘te:j ‘ko:ula.

KOLAČ □ ko’la:č -a m /zmleta predelana ilovica, primerna za oblikovanje/ ▪ In ‘tē si ‘ti:sto, ‘dá si t’ri:krat sk’láčo, ‘tē si ‘ti:sto ‘gor o’bno ko’la:č, ‘ti:stj, ‘ne:i, in ‘ti:stj ko’la:č si ‘tē ’tán ‘rezo, ‘tē si pa ‘va:lo. = **gomolj** (2. pomen)

KOMAD □ ko’mat -da m /posamezni lončarski izdelek/ ▪ Če so ‘ma:lj, ‘mē:nši ko’mat-dj, ‘tē se ‘to:u xit’re:je posi’si:, d’va:, t’ri: d’ni:. [← prevzeto prek hrv., srb. kòmàd iz ngr. kométi(on) ’kos, del’]

KOPATI □ ko’patj tudi ‘kopati ‘koplen nedov. /dobivati, jemati ilovico iz zemlje/ ▪ G’li:na ‘te:jn b’re:igj smo ‘kopalj, ‘kák smo ‘záj, ‘tū ‘gor na Xor’va:tovon b’re:igj se ‘to:u p’ra:vj. • **peš /dobivati, jemati ilovico iz zemlje brez pomoči stroja/** ▪ Peš smo ‘kopali, Z ‘mötikof, z ‘mötikof pa z lo’pato ‘ma:lo si ‘bi:u v g’rábj ‘nojtj.

KORBEL □ ‘körbeū -bla m /pletena posoda iz lubja za nošenje ilovice iz Jame/ ▪ ‘To:u smo pa ‘meli ‘mötikop a lo’pate pa ‘ti:ste ‘körble, ‘kák smo ‘vü ‘da:valj. [← nem., izhodišče je lat. corbis, curbis ‘košara’] → **korbulja**

KORBULJA □ kř’bula -e ž /pletena posoda iz lubja za nošenje ilovice iz Jame/ ▪ In so ‘meli ‘tákše ‘ma:le kř’bule, ‘telko si ‘mogo, ‘kák si na’kopo pa si z’digno pa se je ‘to:u ‘gor ‘da:valo ‘eden do d’rú:goga. → **korbel**

KROPNICA □ k’ro:upnica -e ž /velik, trebušast, enkrat žgan lončarski lonec brez ročajev za kuhanje hrane prasičem/ ▪ In ‘ta: ‘zemla je zdj’za:la, ‘dá se je ‘ti:sto ‘dělalo za s’vi:nje ‘küyatj, k’ro:upnice. = **kropnjača**

KROPNJAČA □ kropn’jáča -e ž /velik, trebušast, enkrat žgan lončarski lonec brez ročajev za kuhanje hrane prasičem/ ▪ ‘To:u so na’va:dno odž’ga:nj ‘lönçj bi’li; kropn’jáče, za s’vi:njan ‘küyatj ‘gestj. = **kropnica**

KRUGLA □ k'rugla -e ž /manjši obdelan kos gline, primeren za oblikovanje na lončarskem vretenu/ [← nem. Kugel 'krogla'] = **kepa**; → **gomolj**

KUHATNIK □ ki'ja:tnik -a m /velik trebušast lonec z dulcem in ročajem za kuhanje hrane v krušni peči/ ▪ Pa za 'küjatj 'zelje, me:so:u, 'to:u se je f'se f'pe:jič f'tej:lon'če:nij po:so:udaj, 'sámo 'ma:lij, 'to:u smo p'ravlj ki'ja:tniki.

KUKAVICA □ 'kukojca -e ž /orodje, pripomoček za risanje okrasja na posodo/ ▪ 'Tákša 'ma:la gli'nena po:so:uda 'bi:la pa 'vo:ška 'objr, 'ocpodij v're:žzano, 'ne:j, d'no, na s'te:ini pa je 'męu 'pero nap're:j, go:seče 'pero, in s 'ti:stin se je 'ták 'cik'-ca:k 'dělalo, se je 'pi:salo. 'To:u smo p'ravili 'kukojca.

KURIŠČE □ ku'rišče -a s /ožja, podolgovata vdolbina v peči, v kateri gori ogenj za žganje izdelkov v peči/ ▪ 'Tü se 'küriš, 'to:u so ku'rišča, 'kā se 'te 'küriš 'nötri, t'ri:i. = **luknja** (1. pomen)

KURITI □ 'küritj -im nedov. /delati in vzdrževati ogenj/ ▪ G'då 'ma:š 'pe:jič zak'la:no, 'záčneš 'küritj. • **pomalem** /počasi/ ▪ In 'to:u pa po'málj 'küriš, t'ri:i 'vüre, 'kā seg're:ivatj 'mores' piskre. • **naglo** /hitro/ ▪ Ker če pre'na:glo za'küriš, ti 'le:jko, pri p'ri:ličaj de fk'rāj po'kálo, pri 'du:gi 'mo:udlaj no'gáde de 'doj me'tálo, 'ká 'doj 'po:učj.

LABOŠKA □ 'la:boška -e ž /okrogla, nekoliko višja posoda z dvema ročajema, pokrovom, navadno tudi nogami za kuhanje, dušenje, praženje, cvrtje/ ▪ No, 'to:u je 'la:-boška, 'to:u je za me'so:u 'pečtj, za me'so:u 'düncať. [← madž. labas 'kozica (z nogami); prim. tudi madž. lab 'noga']

LEDER □ 'leđer -dra m /usnje za vlaženje gline in potegovanje posode navzgor in navzven/ ▪ In 'då i:no:uk že 'ma:š scent're:jrano, 'te pa 'záčneš 'gor v'lje:jčtj. 'To:u za'če:itkij še 'dělaš z 'leđron. [← nem. Leder 'usnje'] → **file**, **filca**

LONČAR □ lon'ča:r -a m /izdelovalec glinaste posode/ ▪ 'Dědek 'moj so bi'li: lon'ča:r, 'oča 'moj so bi'li: lon'ča:r, 'ge san lon'ča:r, pa 'si:in 'moj je 'tū:j lon'ča:r.

LONČARIJA □ lonča'ri:ja -e ž /lončarska obrt/ ▪ Ker 'tū, 'Zelkovj 'ma:jo 'tū:j lonča'ri:jo, ot 'přve sve'to:vne 'vojne so bi'li:, 'kák 'dědek 'moj, 'Zelko Alek'sa:nder, 'ne:j, 'tū, na s'ta:ri doma'či:-jí 'bi:u, 'ne:j 'tán, 'kák je 'záj, 'tū, s'ta:ra lonča'ri:ja.

LUKNJA □ 'lü:žknja -e ž 1. /ožja, podolgovata vdolbina v peči, v kateri gori ogenj za žganje izdelkov v peči/ ▪ 'Já, 'to:u se f'te:j 'lü:žknaj 'küriš, do k'ra:ja. = **kurišče** 2. /odprtina za vlaganje posode v peč/ ▪ Ta: 'lü:žknja se pa 'te za'děla, 'ge:j na'la:gaš. = **dveri**

MALATI □ 'ma:lati -an nedov. /lepšati izdelke/ ▪ Pač pa so bi'le: dik'line, 'kā so 'sámo 'ma:lale, 'ti:ste so d'rū:go 'ne:j 'dělale, 'sámo 'ma:lale. [← nem. malen 'slikati, barvati, pleskati'].

MAŠIN □ ma'ši:in -a m /stroj za mletje gline/ ▪ 'To:u je 'bi:u pa ma'ši:in za 'ilovico m'ljetj. • **navaden** /preprosta naprava za mletje ilovice na ročni pogon/ ▪ Sva z 'mámof 'mela 'tákšj na'va:den ma'ši:in, 'sa:ken k'ra:jí 'eno k'lúko, sva 'müva 'to:u po'málj go'nila, 'očj prip'ra:vlala 'to:u 'ilofko, da je 'le:jko 'un 'to:u nap're:j 'me:iso. [← prevzeto prek nem. Maschine in frc. machine iz lat. mächina, kar je iz gr. mäkhanä, mëkhanä 'naprava, priprava, pripomoček, sredstvo'].

MEHEK □ 'me:jkj -a -o /ki ni dokončno izdelan, obdelan/ ▪ 'Te 'ba:rve se na si'ro:uvu 'dělajo 'gor, na 'me:jko.

MESITI □ 'me:jsitj -in nedov. /gnesti glino/ ▪ In 'to:u je 'te 'oča 'fa:jn po'málj 'rezo pa, 'te pa se 'gor na 'tákšo k'lo:up, kā si je 'le:jko 'to:u 'me:iso 'dále. → **premesiti**; → **valjati**

MLETI □ m'ljetj 'melen nedov. /s pripravo, napravo drobiti kako snov sploh/ ▪ 'Då jo od 'vüni, od 'vüni 'då p'pelamo 'ilofko, 'te se 'mele p'le:j, 'ne:j.

MODLA □ ‘mo:udla -e ž /model za potico/ ▪ ‘Mo:udla, ‘to:u je pa za ‘pečti po’gáče. [← avst. nem. model ’pekač’ je iz it. modello ’kalup, vzorec, model’] • **okrogla 1.** /okrogel pekač za potico z gladkimi stranicami, tulcem na sredini in enim ročajem/ **2.** /okrogel pekač za potico s tulcem, rebričastimi stranicami, valovito oblikovanim robom ustja in enim ročajem/ ▪ ‘To:u pa so ‘te:j ok’ro:ugle ‘mo:udle za po’tico ‘pečti. • **rebrna** /podolgovat rebričast model za potico, običajno z dvema ročajema in štirimi nogami./ ▪ Za po’tice ‘pečti, ‘te:j ‘rebrne ‘mo:udle, ‘to:u si pač ‘mogo ‘veditj, ‘kâ si čim vos’ke:jše ‘gor po’té:gno, ker ‘to:u f ši’rino ti je ‘xi:tro š’lo, vo’ra:vno ‘gor pa je bi’lo:u pač ‘deleno, ‘ne:i. → **dolga** • **dolga** /podolgovat model za potico, rebričast ali gladek, običajno z dvema ročajema in štirimi nogami/

NOGAČA □ no’gáča -e ž /pokončen leseni nosilni element lončarskega kolesa/ ▪ ‘To:u so pa š’tirj no’gáča.

OBLIJALO □ obli’jalo -a s /steklasta snov za prevleko, oblikovanje lončarskih izdelkov/ ▪ Obli’jalo, ‘to:u se f’küp nap’ravlo z vo’do:u pa ‘té:n in ‘ti:sto po po’so:udi ‘gor v’le:ijalo, ‘najp’re:j ‘notri pa ‘te ‘vü. = **glazura**

OBLIVATI □ ob’le:ivati -len nedov. /prekrivati lončarske izdelke z glazuro/ ▪ Po ž’ga:nji se je ‘moglo ob’risati f’se ‘doj, s’pucať, ‘ne:i, s ‘cotof li’po:u ‘doj, ‘kâ p’ra:jščina ‘ne:i s’mela ‘bitj, ‘te se pa ob’le:ivalo, s š’le:ferkof.

ODDATI □ ‘o:udati -an dov. /prodati/ ▪ »Zelko, ‘kâ ste mi ‘to:u ‘o:udalj?« »A, ‘to:u ‘ne:i je ‘maje«, san p’ravo, je ‘ne:i ‘moj z’na:k ‘gor ‘bi:u.

PAR □ ‘pa:r -a m /velika trebušasta lončena posoda naravne barve z nazobčanimi robovi po ploskvi za pranje perila in z odprtino z nastavkom spodaj za izpust vode/ ▪ ‘Tán je šče ‘eden ‘pa:r, ‘samo ‘mi: smo ‘ne:i, ‘pa:re smo pa ‘ne:i ‘deleni. ‘Tán so pr’te:j pa ‘to:u ‘párli ‘notri, ‘kâ so ‘kü:rili.

PEČ □ ‘pe:č/’pe:jič pe’či:ž ž /naprava za žganje lončarskih izdelkov pri visoki temperaturi/ ▪ ‘Dâ san ‘ma:lj ‘bi:u, z’nán, ‘kâ je ‘oča ‘męu ‘vünj ‘pe:jič. • **dolga** /peč podolgovate oblike, s tremi kurišči spodaj in 7–8 odduški na vrhu pod obokom, kot vir energije se uporablja les/ ▪ ‘To:u je ‘du:ga ‘pe:jič, ‘kâ se po du’zini ‘notr sk’la:da. = • **podolgovata** • **električna** /naprava za žganje glinaste posode z električno energijo/ ▪ ‘To:u ‘tū pa ‘ma:mo e’le:ktrično ‘pe:jič. • **okrogla** /peč kopaste oblike, s tremi kurišči spodaj in 7–8 odduški na vrhu pod obokom, kot vir energije se uporablja les/ ▪ Ok’ro:ugla ‘pe:jič je pa za ‘črno ž’gati. • **podolgovata** /peč podolgovate oblike, s tremi kurišči spodaj in 7–8 odduški na vrhu pod obokom, kot vir energije se uporablja les/ ▪ ‘Náša pa je podugo’va:ta in ‘to:u je ‘fe:ubano, ‘to:u je s ‘fe:ubon ‘pe:jič, ker je ‘fe:ubana, ‘una je ‘ce:ila ok’ro:uk ‘zi:jdana. = • **dolga** • **plinska** /naprava za žganje glinaste posode s plinsko energijo/ ▪ ‘Mi: ‘to:u ‘več ‘ma:mo ‘eno ‘bo:ukšix pe’či:, pr’pelano z l’ta:lige, ‘to:u je p’linska ‘pe:jič.

PISKER □ ‘pisker -ra m **1.** /lončena posoda sploh/ ▪ Pa se ‘to:u ‘ne:i z’go:udilo, g’dâ smo pe’lali, ‘kâ bi š’teri ‘pisker st’rou se ‘notri. [← verjetno srvnem. phister, phistrine ’pekarna’ iz lat. pistřina ’pekarna’] = **posoda** (1. pomen) **2.** /posoda valjaste oblike za kuhanje/ • **dojni** /visoka in ozka posoda trebušaste oblike z ročajem ali brez za kisanje mleka/ ▪ ‘To:u je pa ‘dojnij ‘pisker, za ‘se:jдано m’le:iko je ‘to:u. = **dolgi** • **dolgi** /visoka in ozka posoda trebušaste oblike z ročajem ali brez za kisanje mleka/ ▪ ‘Du:gi ‘pisker, ‘to:u je bi’lo:u za ‘se:jдано m’le:iko = **dojni 3.** /posoda za vodo na lončarskem vretenu/ ▪ ‘Ta: po’so:uda, ‘pisker je ‘bi:u ‘to:u iz do’ma:, ‘kâj si je lon’ča:r nap’ravo, ž’ga:nj ‘pisker, in ‘te je pa vo’do:u ‘męu ‘notri. = **črepinja**; = **posoda** (2. pomen)

POMOČNIK □ pomoč’ni:ik -a m /kotor pomaga lončarskemu mojstru/ ▪ ‘Tü so ‘onj ‘meli po š’tirj, ‘pe:t pomoč’ni:kof.

POSODA □ po’so:uda -e ž 1. /lončena posoda sploh/ ▪ Ok’ro:ugle pe’či: ‘ma:jo za ‘črno ž’gati po’so:udo. = **pisker** (1. pomen) • **odžana** /enkrat žgana lončena posoda/ ▪ Ok’ro:uk š’tirdesetoga ‘leta so še ‘ne:i ‘ba:rvalj, ‘kā so ‘meli ‘samo odžga:n po’so:udo. • **za okras** /lončena posoda, namenjena za okras, olešavo prostorov/ ▪ ‘To:u pa ‘ma:mo ‘takšo po’so:udo za okra:s. 2. /posoda za vodo na lončarskem vretenu/ ▪ ‘Ta: po’so:uda, ‘pisker je ‘bi:u ‘to:u iz do’maj, ‘kaj si je lonča:r nap’ravo, ž’ga:nj ‘pisker, in ‘te je pa vo’do:u ‘mēu ‘no:trj. = **črepinja**; = **pisker** (3. pomen)

POTAČ □ po’ta:č -a m • **mali** /zgornja plošča na lončarskem vretenu/ ▪ ‘Ti:sto si ‘vrgo ‘gor na ‘te:j, ‘obr na ‘te:j ‘ma:lj po’ta:č pa si ‘zāčno ‘dēlatj. = **glava**

PREMESITI □ pre’mes:isiti -in dov. /pregnesti glino/ ▪ ‘To:u se je ‘moglo pre’mes:isiti ‘kāk k’rūj, ker ‘to:u če je ‘ne:i bi’lo:u ‘dōbro pre’mes:iseno, če ‘lūft ‘noč’ ‘kāj ‘d’e, ‘to:u ‘te f’tygne ‘tān. → **mesiti**; → **valjati**

PRESEKATI □ pre’sekati -an dov. /z motiko ali lopato narediti majhne drobne dele iz kupa neobdelane ilovice, namakati jo in prekopavati, da postane mehka in primer-na za nadaljnjo obdelavo/ ▪ ‘Tān se je ‘me:isalo, ‘nika ‘ne:i d’rū:iga, ‘samo z vo’do:uf, ‘kā si jo pre’seko, ‘ne:i, ‘kā se je ‘da:la m’leč.

PRILOČ □ p’ri:iloč -a m /ročaj/ ▪ Pa ‘te se je p’ri:iloč nap’ravo, ‘ne:i, ‘kā p’ri:iloč se ‘dešlo po ‘ti:ston, ‘dā je ‘uno že ‘telko ‘tjdo, ‘dā ‘ti: ‘le:jko p’ri:meš.

PUTRA □ ‘pü:tra:pü:itra -e ž /lončen vrč za vodo, vino, s trebušastim telesom, ozkim in kratkim vratom ter ročajem, navadno z luknjico, skozi katero se pije, ko se zamaši odprtina na vratu/ ▪ ‘Pü:itra ‘ma: na p’ri:iloč ‘takšo ‘lū:iknco nap’ra:vleno, ‘kā ‘le:jko, ‘tū s’ko:us se ‘da: ‘pič. ‘To:u je bi’lo:u za vo’do:u. [← srvnem. puterich, buterich ‘meh, posoda’ ← domnevno rom. buttis ‘sod’]

REZATI □ ‘re:žen nedov. • **dol** /z ostrom predmetom delati manjše kose gline, da se očisti smeti/ ▪ ‘To:u ‘gor ‘bi:u ‘pe:n, ‘tān se ‘ilovica ‘gor na’bi:jala, ‘kā si ‘te ‘ti:sto ‘po:ylek ‘sēdo, ‘kā si ‘doj ‘rezo, s ‘sr:pamj se ‘to:u ‘doj ‘rezalo. • **vuh** /z rezanjem narediti, izoblikovati okras na surovi lončarski posodi/ ▪ Š’to:rkle pa ‘to:u, g’rōzdle, ‘to:u se ‘vü ‘re:že, z ž’ličko ‘ma:lo ‘to:u ‘vü ‘re:žeš, ‘ne:i, ‘to:u se pa ‘te pač s’ko:us gla:zu:re f’se ‘vi:dj, ‘jā.

SIJAK □ si’ja:k -a m /lončarsko orodje za mletje glazure, barve/ ▪ ‘Te:j ‘kāmnj, ‘to:u ‘ce:ilo f’küper, ‘kā smo ‘negda obl’jalo m’leč, ‘tomj smo p’ravilj si’ja:k. → **kamen**

SKLASTI □ sk’la:sti skla:dē:n dov. /zložiti lončarske izdelke v peč enega ob in na drugega/ ▪ ‘Te se pa ob’le:ivalo, ‘te pa se ‘ti:sto po’sü:islo, ‘ti:sto se ‘xi:tro si’ši:, ‘te se pa f ‘pe:ž sk’lālo.

SOPIH □ ‘sopj -ja m /odprtina, luknja za zračenje na lončarski peči; oddušek/ ▪ ‘Samo ‘ge:j ‘kuriš, n’ja:š p’ro:usto, pa ‘tān ‘ti:sto, ‘kā se ‘vü ka:di:, ‘ti:ste ‘sopije ‘mi: p’ra:vimo.

SRP □ ‘sr:p -a m /orodje z zaokroženim rezilom in lesenim držajem za rezanje gline/ ▪ ‘Dā so še ‘ne:i ‘poznali ma:šina, so pa ‘rezalj, so ‘meli d’va: ‘sr:p in sta d’va: s’ta:lno ‘rezala, ‘furt sta ‘rezala na d’ro:gvno.

STOLEC □ s’tolec -uca m /pod kotom nagnjen ploščat kos lesa na lončarskem vretenu, na katerem sedi lončar/ ▪ ‘To:u je s’tolec, ‘ge:j si’di:š. = **blanja** (1. pomen)

SUROV □ si’ro:uvj -a -o /ki ni dokončno izdelan, obdelan/ ▪ ‘Te ‘ba:rve se na si’ro:uvu ‘dēlajo ‘gor, na ‘me:jko.

SUŠITI □ si'siti si'si:in nedov. /delati posodo suho/ • **obri gor** /surove lončarske izdelke sušiti na deskah pod stropom v delavnici/ ▪ ‘To:u so bi:li: ‘xa:klj že'léznj in d'va: d'ro:uga in ‘tán po ‘to:n s'ko:us so se b'lánje ‘da:le in ‘to:u se ‘tán ‘gor ‘fa:jn si’silo po’málen, ‘obri gor p'ra:vimo ‘mi:, ‘obri gor.

ŠAJBA □ ‘ša:jba -e ž /osnovna lončarska priprava iz zgornje in spodnje plošče, štirih stebrov in več desk, na kateri lončar oblikuje glinasto posodo/ ▪ Pr'le:j smo ‘mi: ‘ták z no’go:uf go’nilj ‘te:j kolo’ba:r, ‘ne:i, ‘ša:jbo smo ‘mi: p'ravlj. [← nem. Scheibe ’okensko steklo, šipa’, ’plošča, kolut’, tudi ’lončarski kolovrat’] • **na motor** /lončarsko vreteno na električni pogon/ ▪ ‘Qěa ‘moj, ‘on sp’loj ‘ne:i ‘męu ‘ša:jbe na mo’tor, ‘ne:i š’čeu ‘męti.

ŠLEFERKA □ š'lé:ferka -e ž /orodje, pripomoček za oblikovanje izdelkov/ ▪ S š'léferko, z ž'lico ‘to:u za ‘jesti, ‘ne:i, se je ob’le:ivalo. [← nem. Schöpfer, Schöpflein]

ŠPAKLA □ š'pákla -e ž /pripomoček za glajenje posode od zunaj/ ▪ V ‘le:ivoj ro’ke:j je ‘męu ‘filec, ‘to:u še ‘zaj ‘ma:mo ‘te:j ‘filec, v ‘děsnj pa na’město š’rē:gle ‘zaj ‘ma:mo š'páklo. [← nem. Spachtel ’lopatica’] → **šprekla**

ŠPREKLA □ šp’re:jgla -e ž /največkrat leseno, lahko tudi kovinsko ali plastično orodje za glajenje posode od zunaj/ ▪ Šp’re:jgla se ‘nucala za ‘zu:nanjo st’ra:n, ‘dá je g’látko ‘dělo, ‘dá ‘ne:i b’lo:u ra’dato, ker s ‘pr:stamj ‘ti: ‘to:u ‘nemreš. [← nem. Spreitl, Spriessel] → **špakla**

SPRICKATI □ šp’rickati -an nedov. • **gor** /na glazirano posodo nakapljati različne barve/ ▪ ‘Una je ‘me:ila pa ‘pa: ‘nikšo d’rū:go ‘ba:rvo, tem’ne:jšo, pa ‘čopič pa ‘te ‘ti:ste ‘du:ge ‘piskre šp’rickala ‘gor.

ŠTANGA □ š’ta:nga -e ž /železna os, ki povezuje zgornjo in spodnjo ploščo lončarskega vretena/ ▪ [← srvnem. stange ’drog’].

ŠVUNGLAR □ š’vu:nglar -a m /spodnja plošča na lončarskem vretenu, ki se poganja z nogo/ ▪ ‘Te:j po’ta:č, ‘to:u je š’vu:nglar, š’vunk ti je ‘da:u, ‘to:u je ‘ra:stovo bi’lo:u. [← Schwung ’zagon’] = **švunkšajba**

ŠVUNKŠAJBA □ š’vunk’ša:jba -e ž = **švunglar** [← nem. Schwungscheibe]

TEPSIJA □ ‘tepsija -e ž /okrogel plitev pekač, katerega stena je podaljšani navzgor zavihani rob/ ▪ ‘To:u pa je ‘tepsija, ‘to:u so ‘meli za ‘pečti, za ‘gibanco. [← madž. tepsi ‘pekač’]

TLAČITI □ k'láčiti - in nedov. /z bosimi nogami hoditi, pritiskati na glino/ ▪ In ‘te se je pa ‘ze:u d’ro:uk in ‘te si pa ‘záčno ‘to:u ‘ilofko k'láčiti z no’ga:mj: ‘eno g’rudo si ‘da:u ‘gor na ‘te:j d’ro:uk pa si ‘fa:jn ‘šo:u ‘ko:ulj, ‘kák bi p’le:iso pa ‘dol g’le:ido.

VAJDLIN □ ‘va:jdlin -a m 1. /velika globoka lončena skleda z dvema ročajema za mesenje kvašenega testa, pranje zelenjave, pomivanje posode/ ▪ ‘Va:jdlne za ‘me:siti k'rúj pa po’tico pa ‘to:u ‘se, ‘va:jdlne smo ‘dełali. = **bajdla** 2. /velika globoka lončena skleda z dvema ročajema za pripravo glazur in barv v lončarstvu/ ▪ Gla’zu:ro smo ‘meli f ‘te:j lon’ča: rskij ‘va:jdnaj. [← nem. Weidling]

VALJATI □ ‘va:latj -an nedov. /obdelovati glino z rokami/ ▪ ‘To:u si ‘va:lo ‘kák ‘pe:k tis’to:u, na s’vojji ‘enj k’lo:upi, in če si ‘ne:i ‘dóbro po’va:lo, se ti ‘dełati ‘ne:i da’lo:u, ‘te se ‘trgal. → **mesiti**; → **premesiti**

VLEČI □ v'lé:jčti vli’če:n nedov. • **gor** /dajati določen videz, obliko lončarskemu izdelku/ ▪ In ‘dá ‘ti: i’no:uk že ‘ma:š scent’re:jrano, ‘te pa ‘záčnes ‘pisker ‘gor v’le:jčti.

VREZATI □ v’re:izatj v’re:žen dov. • **dol** /z rezanjem ločiti izdelek od podlage/ ▪ In ‘dá je ‘gotof iz’dé:lek, ‘te ‘møreš pač ‘doj v’rezati, ‘kák se ‘ilovica ‘gor p’ri:me na gla’vo:u.

ZADELATI □ za'deletj -an dov. /zadelati, zapolniti odprtino za vlaganje posode na lončarski peči/ ▪ 'To:u 'møreš za'deletj 'pe:ič, 'kå tempera'tu:ro obdr'ži:js. = **zaklasti**

ZAKLASTI □ zak'la:stj zakla'de:n dov. /zadelati, zapolniti odprtino za vlaganje posode na lončarski peči/ ▪ 'Dâ je, 'pe:ič se na'punj, 'kelko pač 'ma:š 'piskof, se pa zakla'de: 'pe:ič, s 'ciglon se zakla'de:. = **zadelati**

ZEMLJA □ 'zemla -e tudi zem'lje: ž /gnetljiva snov, ki se uporablja kot surovina v lončarstvu, ilovica/ ▪ 'Tü:di 'tepsije so 'ne:i 'ra:vne, če je 'ne:i 'zemla 'dobra. = **glina**; = **ilovica**; = **ilovka**

ŽGANJE □ ž'ga:nje -a s /močno segrevanje posode, da ta postane trdna/ • **prvo** /žganje neoblite lončarske posode/ ▪ 'Př:vo ž'ga:nje, 'to:u je 'nindrj 'seden do 'osen 'vö:r 'ták, v'go:jdro pa 'piskre 'vü 'nošimo 'tę pa ob'le:žvlemo. • **drugo** /žganje oblite lončarske posode/ ▪ 'D'rü:go ž'ga:nje je pa 'to:u, 'kå 'ide po'no:žvno v ž'ga:nje z gla'zu:ro.

ŽGATI □ ž'gatj ž'ge:n nedov. /z močnim segrevanjem delati trdno/ ▪ 'Př:vo ž'ga:nje je, na o'ko:ulj de've:c'to:u sto'pi:nj smo ž'ga:lj, 'ták 'kå p'reci raz'beljeno 'møre 'bitj. • **na čisto** /drugič žgati, žgati obliito lončarsko posodo/ ▪ 'To:u si, 'dâ si na 'či:sto ž'gáu, 'to:u je 'moglo 'bitj, 'kå če je 'ták bi'lo:u sk'lájeno 'to:u, 'te:j 'fálat, 'to:u 'moglo s'ko:us n'jega 'viditj, 'telko svet'lobe 'moglo 'bitj.

3 Sklep

V današnji prekmurski narečni lončarski terminologiji se prepletajo slovenska poimenovanja izdelkov, orodij in pripomočkov ter delovnih postopkov s prevzetimi, ki so večinoma germanskega izvora:⁴ nekaj jih je izposojenih iz srednjevisokonemškega jezika, npr. *grunt*, *štanga*, največ pa je mlajših nemških izposojenk, npr. *filc*, *leder*, *malati*, *šajba*. Romanizmi so bili v panonsko leksiko prevzeti zvečine prek nemščine, nekateri med njimi že v najstarejšem času, npr. *pisker*, *putra*; madžarske izposojenke so samo štiri: *falat*, *inaš*, *laboška*, *tepsija*. Nekatere izmed teh besed so bile v enakem pomenu, kot je izkazan v narečju, sprejete v knjižni jezik kot stilno nezaznamovane: *filc*, pogovorne: *pisker*; *mašina*, nižje pogovorne: *šprikla*, *štanga*, žargonske: *malati* ali narečne: *blanja*, *graba*, *modlo*, *putra*, *šajba*, *tepsija*, večina pa jih živi samo v narečju. Z zamiranjem te stare domače obrti izginja tudi staro poimenovalno besedje. Z njegovim popisom želimo preprečiti, da bi potonilo v pozabovo, omogočiti primerjavo v slovenskem narečnem prostoru, kar bi omogočilo določitev arealov posameznih leksemov in njihovega pomenskega obsega, ter ga ohraniti kot pomemben del slovenske kulturne dediščine.

VIRI IN LITERATURA

- France BEZLAJ, 1965: Nemške izposojenke. *Jezikovni pogovori I*. Ljubljana: Cankarjeva založba.
— 1967: *Eseji o slovenskem jeziku*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
— 1976, 1982, 1995, 2005: *Etimološki slovar slovenskega jezika* (A–J; K–O; P–S; Š–Ž). Ljubljana: Mladinska knjiga.

⁴ Tu navedene ugotovitve so rezultat analize izvora vseh 300 zbranih besed. Izsledki kažejo, da jih je približno tretjina prevzetih.

- 2003: *Zbrani jezikoslovni spisi I, II.* Ur. Metka Furlan. Ljubljana: ZRC SAZU.
- Janez BOGATAJ, 1986: O slovenskem lončarstvu. V: *Likovni odsevi*, 4–5. Ljubljana: ZKOS. 36–38.
- 1989: *Domače obrti na Slovenskem*. Ljubljana: DZS.
- 1992: *Sto srečanj z dedičino na Slovenskem*. Ljubljana: Prešernova družba.
- 1993: *Ljudska umetnost in obrti v Sloveniji*. Kranj: Domus.
- Ljudmila BRAS, 1996: Lončarstvo na Slovenskem. V: *Od antičnega vrča do majolke: Katalog razstave = Vom antiken Krug bis Majolka : Ausstellungs Katalog. Galerija Dolenjskega muzeja*, 17. november 1995–4. marec 1996. Novo Mesto: Dolenjski muzej. 155–172.
- Marc GREENBERG, 1993: Glasoslovni opis treh prekmurskih govorov. *Slavistična revija* 41/4. 465–487.
- Vilko NOVAK, 1951: Lončarstvo v Prekmurju. V: *Slovenski etnograf*, 3–4. Ljubljana: DZS. 111–131.
- Martina OROŽEN, 2003: Narečna govorna ustvarjalnost z vidika socio- in psiholingvistike. V: *Glasosolovje, besedoslovje in besedotvorje v delih Jakoba Riglerja*. Maribor: SD Maribor. Zora 25. 216–232.
- 2003: Odvisnost narečnega besedišča in načina upovedovanja (izražanja) od spremenljajočega se načina življenja. V: Martina Orožen: *Razvoj slovenske jezikoslovne misli*. Maribor: SD Maribor. Zora 26. 310–318.
- Maks PLETERŠNIK, 1894: *Slovensko-nemški slovar*. Ljubljana: Knezoškofijstvo.
- Slovar slovenskega knjižnega jezika*, 1995. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- Marko SNOJ, 1997: *Slovenski etimološki slovar*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Katja ŠUŠTAR, 2001: Sodarska terminologija v Zagradcu na Dolenjskem. *Jezikoslovni zapiski* 7/1–2. 299–320.
- Veliki Debenjakov nemško-slovenski slovar*, 1993. Ljubljana: DZS.
- Zinka ZORKO, 1998: Narečne prvine v Ivanocijevem Kalendarju Najszvetejsegca srca Jezusovega (1904–1906). V: *Slovensko-madžarski jezikovni in književni stiki od Košička do danes*. Budimpešta: Košičev sklad. 39–59.
- 2003: Oblikoslovje in leksika v govoru Cankove. V: *Avgust Pavel*. Maribor: SD Maribor. Zora 23. 73–94.

SUMMARY

The article presents the Prekmurje Goričko pottery terminology, related to the main pottery tasks, such as clay mining, production of clay pottery on the pottery wheel, preparation of glaze, kiln firing, drying, and selling of pottery. The terminology is dialectal and a result of several-hundred-year tradition, evidenced by archeological finds as well as by place names. The development of pottery making, which was besides weaving the most important trade in Prekmurje, was made possible by reach deposits of appropriate clay and a great need for pottery. Due to changing social circumstances, technical revolution (new cooking technology), changes in life style and work in rural areas, pottery making has almost died out in Prekmurje. With the decline of this old hand craft (trade) the old terminology related to pottery making is quickly disappearing as well. Its recording should prevent it from fading into oblivion and at the same time it should allow comparison within Slovene dialectal territory, which should provide for an outline of the areals of individual lexical items and their semantic range. The collected terminology, which is mainly of Slovene origin, save for some terms borrowed from the contact languages (Hungarian and from/through German) in various periods, is presently known only to the oldest generation.